

DANISH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
DANOIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
DANÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Thursday 13 May 2010 (afternoon)
Jeudi 13 mai 2010 (après-midi)
Jueves 13 de mayo de 2010 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

Skriv en kommentar til én af følgende to tekster:

1.

Kan det blive værre endnu

Men kan det være værre endnu
når hadet bliver så stort
at der ikke bare flyver
krystalglas gennem luften,
5 men også ord så skarpe,
så kostbare,
at de aldrig kan glemmes

de hober sig op
i smertende depoter
10 som slider os
fra hinanden.

Det kan være værre endnu
når alle de år
de hemmelige gaver
15 vi bærer med hinanden,
forlader os
på én uheldig dag,
vendes rundt
og bliver det omvendte
20 af alt hvad der er godt.

Den dag
du brugte kniven
med langsom omhu
og snittede de røde,
25 de mest distræte flænger,
uden dog at glemme
alle tynde steder
på min blodfattige krop,
da kom den lille kile
30 af helt umulig sorg,
og den kan aldrig glemmes

nu vokser den sig stor
imellem os.
Den slider vores hænder
35 fra hinanden.

Den gør at vores sprog
er blevet hemmeligt
på den forkerte måde,
den gør at vi bliver stille
40 når vi skal tale sammen.
Når vi skal kigge
på hinanden.
Jeg siger:
Den dag du brugte kniven...
45 Så lukkes dine øjne
for lyset
du siger: mig?
Jeg bruger aldrig knive.

Og sådan er det allerværst
50 og kan det blive værre
endnu.
Vores stole rummer
hver sin smerte
du siger, det er godt
55 vi ingen bænke har.
Vi danner en bro
fra hver sin nat
med hænder der lyser
af gamle
60 og nye
kys.

Naja Marie Aidt: *Kan det blive værre endnu.* Fra: *Et vanskeligt møde*, Gyldendal (1992)

2.

Strand

Hun ligger i sandet bag ham. Hun ligger på maven. Hun støtter ansigtet med den ene hånd. Den anden ligger i sandet foran hendes øjne. Hun kan ikke se manden. Han taler til hende. En lille myre bevæger sig tungt gennem sandet. Så forsvinder den igen.

5 Manden rejser sig og går i vandet. Så er der stille omkring hende og hun hæver kroppen og vender ansigtet. Hendes øjne glider over vandet. Hun ser ham vade udad i det lavere vand. Langt borte kommer nogle gående. Han når det dybere vand og forsvinder under det. Således kan hun ikke se ham et stykke tid. Han dukker op igen og vinker til hende og hun vinker til ham. Han forsvinder og dukker op og vinker og hun vinker igen.

10 De gående er udfør hende nu. Et øjeblik dækker de ham. Hun ser ham i vandet. Han vinker. Så passerer de gående hende og skygger for ham og hun kan ikke se ham.

De gående er forbi og forsvinder og hun ser igen uhindret udover vandet. Et øjeblik kan hun ikke se ham. Så dukker han frem af vandet og vinker til hende. Hun vinker igen og lægger sig så. På ryggen denne gang.

15 Hun ligger sådan et stykke tid. Så løfter hun sig halvt op og kigger ud. De gående er forsvundet. Han er stadig derude og hun vinker til ham. Han ser det ikke. Han forsvinder under vandet. Hun mærker sig det grå vand og den blå himmel. Så glider hun igen tilbage i sandet. Ved siden af hende i sandet er en radio. Hun tænder for den uden at rejse sig. Musik kommer fra den.

Hun forlader ham.

Peter Asmussen: *Strand*. Fra: *Stemme*, Gyldendal (1989)